

1. 1988

TÖHNA

Kehitysyhteistyötä

Karhunesällä johtajiston jouluretkellä ehdotti Aku Ormio minulle pääkirjoitussarjaa kaikista partioihanteista, järjestyksessä, yksi kerrallaan. Suhtauduin ajatukseen hiukan torjuvasti, sillä epäilin kestäisikö idea kahdeksaa juttua ja nykyisellä Töhnän ilmestymistahdilla kahta vuotta. Kaikesta huolimatta, kokeillaan! Jos minusta ei ole tekemään tätä hommaa loppuun, saa joku muu jatkaa.

Partiolaki on siis muuttunut ihanteiksi, liberaaleiksi ja etäisiksi, kuten partio-oppositio väittää. Vastustan, mielestäni ihanteet ovat upeita, ne jättävät tilaa epätäydellisyydelle, niiden kanssa voi elää.

"Kehittää itseään ihmisenä" on juuri tuollainen inhimillinen pyrkimys, se ei edes edellytä kehitystä vaan aitoa pyrkimystä. Pitää olla valmis, nimittäin valmis yrittämään.

Nuorelle ihmiselle kehittyminen on luonnollinen olotila. Elämä on täynnä kasvua ja oppimista, joskus liiankin. Meidän ihanteenamme ei kuitenkaan ole omaksua vain tietoja ja taitoja, vaan kehittyä ihmisinä. Se onkin paljon hankalampaa, asia johon ei löydy oppikirjoja. Harjoitusmahdollisuuksia on kuitenkin koko ajan ympärilläsi.

Mene ja kehity, yritä edes!

Auhinkoisia päiviä!

Vesa

TÖHNÄ 1/1986

JULKAISIJA: TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT RY

PÄÄTOIMITTAJA: Vesa Kontinen

TOIMITUKSEN Osoite: Mahlarinne 22 B
02130 ESPOO

PAINOPAIKKA: Monikko, Tapiola

Avustaneet tässä numerossa: Jykä, Osku,
Kotkat, Makke, Maija

Seuraava Töhnä ilmestyy toukokuussa

VUOSIKOKOUS

Tulipa tässä eräänä tammikuun iltana pidettyä lippukunnan sääntömääräinen vuosikokous. Tarkempi aika oli 15.1.1986 ja paikkana oli Tapiolan kirkko, jonne oli kokoontunut vain muutama hassu asioista kiinnostunut TapMelainen. Muut ilmeisesti ovat täysin tyytyväisiä vähemmistön päätöksiin, kun eivät kerta halua mielipiteitään julkisuuteen. Ja niin taisi asiat olla kyllä paikalla olijoidenkin kannalta. Viime vuoden toimintakertomus sekä tilinpäätös eivät herättäneet kuin muutaman paikalla olijan ilmaisemaan mielipiteensä ja sama kohtalo oli kuluvan vuoden toimintasuunitelman ja budjetinkin osalla. Mutta näin on ainakin turvattu kokouksen kestoajan mahdollisimman suuri minimointi...eli ei mitään niin pahaa, ettei joukossa olisi jotain hyvääkin.

LIPPUKUNNAN HALLITUS v.1986

Uuden hallituksen kokoonpano on suora kopio edellisen vuoden hallituksen ehdotuksesta, siihenkään ei löytynyt keneltäkään mitään sanottavaa, mielipiteiltään näin yhtenevää porukkaa on kaunis katsella ja vielä kauniimpi kuunnella...Mutta asiaan, uusi hallitus sisältää seuraavaa :

Vesa "Veka" Kontinen , lippukunnanjohtaja
Kimmo "Komppi" Pekola , lippukunnan apulaisjohtaja
Markus "Molski" Henriksson , rahastonhoitaja, sihteeri
Marko "Makke" Tammivuori , vartiolaisten toiminta
Risto "Ripa" Vuorenrinne , sudenpentujen toiminta
Riiko "June" Vormala
Kaisa Haapala
Maija Laine

Tulevaisuus näyttää mitä se sisällään pitää. Lippukunnan kannalta eniten voimavaroja vaatii tuleva kesäleiri, jonka suunnittelu on jo päässyt käyntiin. Muutakin ohjelmaa oli toimintasuunitelmassa luvassa ja toivoa sopii, että vuoden lopussa se kaikki löytyy myös toimintakertomuksenkin puolelta ja sehän on kiinni kaikkien aktiivisuudesta, vai mitä?

EPT:n TALVIRIEHA ja LUMIVEISTOSKILPAILU

16.3

AIKA: 16.3.1986 kello 11-16

PAIKKA: Tapiolan suihkulähde;

uimahallin edessä keskellä Tapiolaa

OHJELMA: Lumiveistosskaba, pulkkailua

sudarien hiihtoskaba, kanisteripallo

köydenveto, naulanlyöntitaistelu

kyykä, jääfudis special

Lumiveistostokilpailun ilmoittautumiset

Pirjolle p. 488 823 7.3 mennessä.

EA I

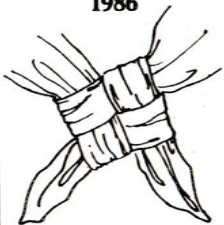

3.3, 5.3, 10.3, ja 12.3 kello 18- 21 Tuulimäen kalliosuojassa
Itätuulenkujä 9

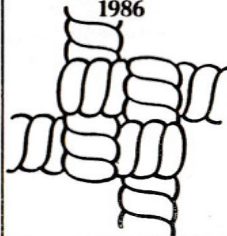
Ilmoittautumiset Pirjolle p.488 823 pian.

TapMe-hihamerkkejä vielä johtajilta , hinta 10:-

Ystävyydensolmu
partiosta
1986

Ystävyydensolmu
partiosta
1986

LUMIKENTTÄN KUTU

25-26.1.1986

Lauantai puoli seitsemän herättiin ja nälkäisinä käveltiin ruokapöytään. Eväitä tehtiin ja lämmintä vaatetta pakattiin. Käytyämme kahvilla aseman kuppilassa lähdimme bussilla kohti Kiljavaa.

Yhdeltätoista aloimme kyhäillä ahkiota, päätettyämme jättää viestisuunnistuksen väliin (urheiluhenkeä ei siinä vaiheessa vielä löytynyt). Ykköselle saavuimme vedettyäni ahkiota, jossa oli 20-kiloinen rinkani. Otti vähän mahan päälle. Viestitettyämme ja mittailun jälkeen heittelimme herneitä (60 kpl) ämpäriin n.3:sta metristä. Saimme jopa kaksi sisään, muut herneet kun hyppi ulos sangosta.

Tutkittuamme kiviä (3,5 pistettä neljästä) ja saavuttuamme Rökän sairaalalle, kiinnitimme suksat rinkkoihin ja jatkoimme matkaa kävellen valtatietä pitkin. Köyden heitosta nollat ja saimme kalvaa lampun esiin, pimeys nääs lankesi päällemme. Kutonen sijaitsi hiekkakuopassa ja uhria (siis minua) piti kantaa, meni ihmeen huonosti, vaikka kovaa mentiinkin mäkeä ylös. Lopussa kaaduttiin, mutta mitäs pienistä, kun ei uhritakan meistä. Ja jälleen jatkoimme matkaamme kävellen valtatietä pitkin. Autoilijat käyttivät pitkiä valoja, oli "vähän" kirkasta, mutta keksimme kuitenkin miten opettaa heitä laittamaan lyhyet päälle. Talvi-väiskin ompelu ei oikein ollut meidän laji. Yritimme jopa "kalastaa" ompelijoita ruskean sarjan joukkueesta, mutta onni ei ollut myötäinen.

Yölle meidät toivotettiin tervetulleiksi ja saimme etsiä majoipaikkamme "jostain tuosta suunnasta", kuten rastimies meitä neuvoi. Söimme bläbista ja yritimme nuotiota, tosin huonoin tuloksin. Meille oli annettu 7 erikokoista perunaa, suolaa, pippuria, jauhe-lihaa, kananmunia, jauhtoa ja leseitä. Tarkoituksena oli tehdä lihapullia, ruskeakastike ja keitetyt perunat luonto-olosuhteissa, ohjeet tietysti omasta päästä etsien. Tällä aikaa Makke ja Peki olivat pystyttäneet telttamme. Lihapullat maistuivat, perunoita ei tehty ja kastike oli suussa sulavaa (?) ja lumikenkiäkään ei yritetty, oltiin liian puhki, slut. Jubailimme ja järjestimme paikkoja sen jälkeen krooh, krooh...Yöllä heräsin rastimiesten tullessa arvostelemaan paikkoja. Miinusta tuli roppakaupalla, kommentteja yössä: "Kato mikä lehmänselkä, rinkan remmit auki, Trangia osina, kastiketta maassa..."

Kello 4.00 Seiko soi ja unisina kömmimme makuupusseistamme tuuliseen ja kylmään aamuilmaan. Räpellystä. 6.09 saimme luvan jatkaa matkaa.

Kympillä piti lauta (25x12x1,5cm) sulloa 5 millin raosta sisään, aikaa kului 27 min. (lauta tietenkin paloiteltiin tikuiksi ensin). Maisteltuamme 4:ää erilaatua suklaata saimme taas hoitaa potilaita. Tehtävän päätyttyä jouduimme odottelemaan maalin aukeamista, nukuivatko järjestäjät pommiin??? Kiri alkoi ja edessä 2 km:n hikinen urakka. Voima alkoi hävitä, mutta maaliin päästiin. Ihanaa sauna. Saimme kuitenkin lapun, jonka mukaan meidän pitäisi ylittää neljän metrin korkeudessa oleva kreppari ilman että se katkeaa. Kolmella riulla ja narulla se onnistui ja aikaa kului 18,5 min. Luulimme pääsevämmä saunaan, mutta se oli kylmempi kuin pesuhuone. Laihat jäi. Puhtaat vaatteet päälle ja kämpille odottamaan bussin lähtöä. Poistuimme Kiljavalta laulaen Petteri Punapäätä...???

Kisa oli raskas, sen teki paha reitti (itse tehtyt ladut) ja raskas keli (vettä järven jäällä ja muuta mukavaa). Mutta tavoite saavutettiin eli maaliin päästiin mieli korkealla, vaikkakin oltiin kisan ulkopuolella (ei saada sijoitusta), kun meitä oli yksi liian vähän. Mukana menossa:

Makke, Jyväskylä (stoari) & Peki

VINKULI-86

Vinkuli-86 oli EPT:n ensimmäinen talvileiri, joka pidettiin 15-18.2.1986 Kattilajärvellä. Leiri alkoi siitä, kun n. 20 leiriläistä ahtautuivat busseihinsa eri puolilla Espoota lauantaiaamuna. Matka sujui mukavasti eikä kestänyt liian kauan. Perille päästyämme pompimme ulos busseista ja hiihtelimme leiripaikalle, josta löysimmekin tuttuja nimiä. Tiet ja alaleirit oli nimetty espoolaisten paikan nimien mukaan. Alaleirien nimet olivat Tapiola, Viherlaakso ja Espoonlahti. Teitä olivat esim. Tarvontie ja Kehätiet.

Ensimmäisen päivän ohjelma käsitti avajaiset, joissa itse kauspunginjohtaja piti puheen, leirielämää talvella, kädentaitoja, ruokailua sekä iltariehan. Leirielämää talvella oli telttojen pystytystä, kädentaidot tuluspussin tekoa ja iltarieha mukavia leikkejä Kattilajärven jäällä (ruokailunhan kaikki varmaan tuntevat). Kaminoihin sytytettiin tuli ja hiljaisuus alkoi klo 23.00, jonka jälkeen kipinämetot aloittivat oman vastuullisen osuutensa.

Toinen leiripäivä eli sunnuntai alkoi kunnan aamiaisella, jonka jälkeen oli vuorossa ea-koulutusta. Leiriläiset paransivat(?) paljeltumia ja etsivät eksyneitä metsureita. Kun metsurit löytyivät, oli ruokailu vuorossa. Kun joka massu oli täynnä ruokaa, alkoi lumiveistosskaba. Veistoksen aiheena oli lumihirviö ja hirmuisia hirviöitä siitä syntyikin. Päivällisen nautittuaan siirtyivät leiriläiset riehumaan eli leikkimään lyhdyryöstön muunnosta. Lyhtyeriöryöstön jälkeen maistuihin iltapala ja sen päätteeksi iltahartaus.

Maanantain aloitti herätys, aamutoimet ja aamiainen. Mitä seurasi haikiksi naamioitu pt-skaba, joka piti sisällään esim. monisidesyksillä hiihtoa, tennispallo ämpäriin-viestin, suksien voitelua, jäistä pelastamista sekä ruokailun. Haikin pituus oli n. 8-10 km. Haikin jälkeen seurasi vapaata löysäilyä. Iltapalan jälkeen koko leiri siirtyi iltanuotiolle, jossa kuultiin hurjia tarinoita Vinkulus Unosta ja jumalista. Myös Vinkulus Domesticus käväisi notskilla. Iltanuotioin jälkeen ainakin Tapiolan alaleirissä pidettiin leiriläisten järjestämät pippalot.

Kaikki hauska päättyi aikaa ja niin päättyi tämäkin leiri, sillä tiistai oli viimeinen leiripäivä. Päivä aloitettiin aamiaisella, jonka jälkeen palattiin alaleireihin ja aloitettiin leirin purkamisen ja siivous. Kun teltat oli pakattu ja välipala nautittu alkoivat päättäjäläiset. Päättäjäläisten yhteydessä jaettiin haikin ja lumiveistosskaban palkinnot. Kumpaisessakin oli palkintona (yllätys, yllätys) tennispalloja. Tämän tilaisuuden jälkeen sivakomme Kattilajärven jään yli bussien luokse ja nousimme busseihin. Bussimatka sujui hyvin ja olimme lähtöpaikalla takaisin hiukan ennen arvioitua aikaa.

Leiri onnistui hyvin ja ohjelmaa oli sopivasti. Sääkin suosi leiriläisiä koko leirin ajan. TapMen edustus tosin olisi voinut olla hieman runsaslukuisempaa.

EPT

Juttu :

P. Lu

KOTKAT

Kotkat aloittivat toimintansa syyslukukauden alussa.
Vartioomme kuuluu 9 vartiolaista ja 2 johtajaa,
Joel ja Mad.

Perttu : Kiva poika

Jarmo : Rauhallinen vartiolainen

Viljami: Toinen rauhallinen vartiolainen

Sami : Häiritsee opetusta

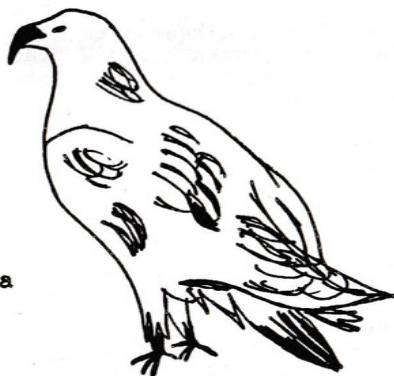
Lauri : Rauhallinen tyyppi

Antti : Toinen häiritsijä

Teemu : Uusi rauhallinen poika

Ilmari : Käy harvoin kokouksissa

Juhani : Käy yhtä harvoin kuin veljensäkin

Sikäli, kun poikia on uskominen, on koko joukko oikea rauhallisuuden perikuva, muutamaa harvaa poikkeusta lukuunottamatta...mutta poikkeushan vahvistaa säännön. Ja tiedä sitä sitten käytännössä...

Maken Mutinat

Taas on vuosi vierähtänyt, 1985 jäänyt historiaan ja 1986 näyttää tulevaisuuden. Viime vuosi oli toiminnaallisesti vilkas sekä meillä (vartiolaiset) että sudareilla. Miilu ja riihitys olivat mielestäni vuoden kohokohdat (vartiolaisilla). Tulevaisuus on toivottavasti yhtä mielenkiintoinen kuin menneisyys. Kesäleiri Hangon edustalla tulee olemaan varmaan mahtava, kunhan siihen satsataan runsaasti voimavaroja. Vähintään kaksi retkeä, riihitys ja kunnallisia (PäPä, EPT) kilpailuja on ohjelmassa. Ei myöskään sovi unohtaa varainhankintatapahtumia. Joulukalenterin tuottivat viime jouluna 7500mk elikä suurimman summan kautta aikojen. Piirin myyntikilpailussa sijoituimme toiseksi ja saimme palkinnoksi laavun.

Tällä hetkellä on 6 vartiota. Helmi-maaliskuun vaihteessa tul-
laan todennäköisesti perustamaan uusi poikavartio. Teitä on aika
paljon, mutta ei se mitään.

Äskeisestä aiheesta on helppo siirtyä puhumaan siitä, että mi-
hin suuri joukko jäseniä "katoaa" 13-vuoden korvilla. Kyllästyvät-
kö vai tuntuuko partio lapselliselta pikkutyttöjen ja -poikien
harrastukselta. Omasta kokemuksesta voin sanoa, että johtajakausi
on kaikista mielenkiintoisin. Ei tämä sitä tarkoita, että sudari-
ja vartioaika olisivat "huonoja". Vartionjohtajana ja siitä ylös-
päin "siirtyminen" on ainakin mieleenpainuvinta aikaa. Todellisen
partiohengen toteaa juuri johtaja. Välikruunaus on PJ-kurssi (par-
tiojohtajakurssi), joka jokaisen pitäisi käydä. Ei siellä oikeas-
taan paljon mitään uutta opi, mutta se henki, joka siellä syntyy
on jo jotain (ainakin meillä syntyi). Tässäkin lippukunnassa on
sellaisia toimeliaita, jotka kipaisesti tarvitsisivat johtajan.
Ja ainahan voidaan perustaa uutta, jos vanha ei innosta. Elikä
SINÄ, joka tunnet mahdollista väsymystä ota itseäsi niskasta kiin-
ni ja havahdu. Kuten Englannin johtajat sanoivat toisen maailman-
sodan päättyessä "Your country needs you", me (Suuri Savu) voimme
sanoa ihan samaa, "country" sanan paikalla vaan lippukunta, mitä
englanniksi sitten lieneekään.

Makke

P.S. Setä, älä pelästy sillä lippukuntaan ei ole perustettu
kilpailevaa yritystä.

solmukohtia

TUNNUSTUKSIA

Olen Vesa Kontinen, Tapiolan Metsänkävijöiden uusi lippukunnanjohtaja. Minua kutsutaan myös nimillä Veka, Wega, Setä tai Dr Frank (tilanteesta riippuen). Olen syntynyt 14.11.1967, olen 180 cm pitkä ja painan 73 kiloa. TapMe:n olen kuulunut syksystä 1975 ensin Vaanivat Ketut-laumassa ja sitten Skunkivartiolla. Johtotehtävät aloitin Kuivien vj:nä, sitten toimin yhden talven sampona ja toisen lpk:n sihteerinä.

Partio on tärkein harrastukseni: se on antanut paljon ystäviä ja mukavia kokemuksia. Musiikki on toinen minulle hyvin tärkeä asia. Bach, Mozart ja Beethoven kilpailevat suosioistani jazzin, kotimaisen rokin ja poppareiden kanssa. Oma instrumenttini on pasuuna, se sellanen missä se sellanen silleen liikkuu edestakasin. Sesongin mukaan voi harrastuslistaan liittää myös laskettelun, purjehduksen, pyöräilyn tai valokuvauksen.

Tänä käväänä ovat kuitenkin yllöppilaskirjoitukset ja lääkiksen pääsykokeet pääohjelmanani. TapMe:n johtamisen käytännön puolesta joutuvat siksi paljolti vastaamaan lpkja Kimmo Pekola ja sihteeri/rahastonhoitaja Markus Henriksson, jotka molemmat ovat onneksi luotettavia poikia.

TapMe tulevan kauden kehityksen toivon olevan rauhallista, pikemminkin sisäistä kehitystä kuin esimerkiksi jäsenmäärän kasvua. Jos kaikki toimitaan osallistuvat muuten saivat jäsenmaksunsa maksettua, olisi lippukuntamme koko mielestäni melko ihanteellinen, noin 150 henkeä. Aineellisella puolella ovat kolot pahin ongelmamme juuri nyt. Möös kalusto tuottaa hankaluuksia, sillä nimeltä mainitsemattomat tahot suorastaan varastavat yhteisiä tavaroita.

Edellämainittu on kuitenkin aika pientä, jos partiointi muuten saavuttaa päämääränsä keskuudessamme. Omaa, kenties hiukan lapsellistakin, idealismiani kuvaa se, että todella uskon niin tapahtuvan. Ykkösihanteen "kehittää itseään ihmisenä" toteuttamiseen sekä fyysisellä että henkiselä alueella tarjoaa TapMe erinomaiset mahdollisuudet ja ennen- kaikkea todella mukavia kavereita joiden kanssa sitä voi yrittää.

Iloista partiovuotta kaikille!

Veka

Luokitellut ilmoitukset

Tappis-cup on loppunut (jos joku nyt ei vielä ole sattunut sitä huomaamaan) ja voittaja jäi tuntemattomaksi. Lippukunnan vartiolaist on varminkin niin liikkuvaa sorttia, että liisäliikunta on vain pahasta.

Joukkoon mahtui (niin kuin aina) muutamia harvoja poikkeuksiaikin, jotka olivat saaneet kunnan mat-sin aikaan.

Laskiaissunnuntaina oltiin pulk-kamäessä Olarissa. Porukkaa oli paikalla vain kourallinen ja hekin hukkuivat sopivasti muun kansan joukkoon.

Paljosta jätite paitsi poissa-olijat, pulkkailu mukavassa seu-rassa on erittäin hauskaa kai-kin tavoin.

Äskeisiä tapahtumia (sekä vuo-sikokousta) verratessa lippu-kunnan viralliseen jäsenmäärään ei voi muuta kuin ihmetellä.

Ilmeisesti on mukavampaa (hel-pompaa) olla jäsen vain pape-rilla ja kokouksissa tai sitten vain ei aika riitä kaikkeen.

Tai jos aikaa riittää, mutta tapahtumat eivät innosta/kiin-nosta/miellytä, käännä sivu taaksepäin ja lue Maken Muti-noista kuudenneksi viimeinen rivi.

Ei sen puoleen, se kaikki on tarkoitettu luettavaksi ihan ilman kehoitustakin.

Jos ehdit viime Töhnän jälkeen iloita tämän palstan loppumisesta sait pitkän nenän.

Sillä ainakin toistaiseksi ei loppua näy, vaan touhu jatkuu en-tistäkin sekavampana.

Johan sitä ovat viisaammatkin todenneet : Mitä useampi kokki, sitä surkempi soppa.

Edellisessä Hepussa oli julkaistu piirin vihreän ja oranssin sarjo-jen voittajavartiot syksyisestä PT-skabasta.

Ilmeisesti oli kivempaa salailla loput tulokset ja antaa ihmisten urkkia ne selville monen mutkan kautta.

Töhnän seurapiiripalsta ei aio osallistua moiseen salailuun, vaan paljastaa loput tulokset oranssista sarjasta.

Niin siinä sitten kävi, Kärpät veivät kakkossijan ja Muumipei-kot olivat kolmansia.

Hyvä tytöt, siihenpä eivät pojat pystyneetkään.

Armeijan harmaisiin ovat ihan noin niin kuin henkilökohtai-sesti päässeet (?) tutustumaan sekä entinen lippukunnanjohta-jamme Kari "Liru" Rouhiainen että Vesa Karjalainen.

Mutta ei syytä huoleen, kyllä valtio pojistaan huolta pitää ja äkkiä se aika kuluu.

Taitaa olla lampaiden hoito sekoittanut Masin elämän täy-sin, tai sitten on Suomen ja Kanadan postilaitoksissa jo-tain vikaa, kun pojasta ei ole aikoihin mitään kuulunut.

Vai onko kuvioihin eksynyt susi lampaiden vaatteissa???

Muista Veka tulevaisuudessa, kun pahalle antaa pikkusormen se vie äkkiä koko käden.

TAAS ON TIEDOSSA...

VAHTIOLAISTEN OMA

KEVÄTRETKI

NÄYTTÄMÖNÄ TOIMII

KARHUNPESÄ, LOPELLA JA NÄY-

TÖS TAPAHTUU 14-16.3.1986

Elikä lähtö tapahtuu perjantaina (14.3)
Helsingin linja-autoasemalta klo 18.30.
Paikalla on syytä olla kuitenkin n.20min.
aikaisemmin ja takaisin tullaan sunnun-
taina (16.3) samaan paikkaan klo 16.55

Retken hinta on 50 mk, joka maksetaan lippu-
kunnan tilille : HSSP-Tapiola-Pohjantori
400221-498
Tapiolan Metsänkävijät ry

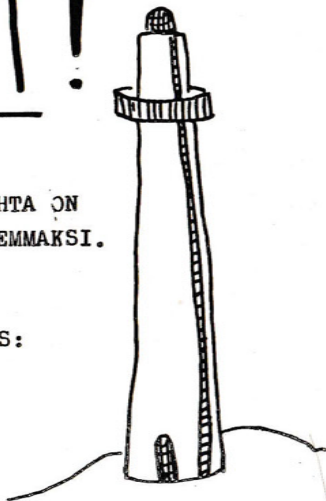
Lisää tietoa löytyy kolojen ilmoituksista
sekä retkenjohtajalta puh.464148/Makke

HUOM!

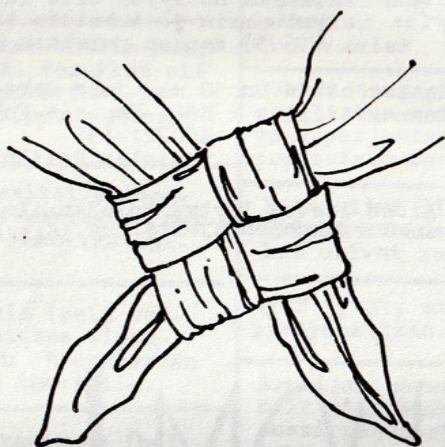
LIPPUKUNNAN KESÄLEIRIN AJANKOHTA ON
MUUTTUNUT YHTÄ VIIKKOA AIKAISEMMAKSI.

UUSI LEIRIAIKA ON SIIS:

27.7-3.8.1986

joukkajulkaisu

**Ystävydensolmu
partiosta
Vänskapsknopen
1986**